

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudců Mgr. Martina Kříže a JUDr. Naděždy Řehákové v právní věci žalobce: **Pejšův mlýn Sedlčany spol. s r.o.**, se sídlem Sedlčany, Potoční 911, IČ: 27203603, zast. JUDr. Jakubem Vozábem, Ph.D., advokátem se sídlem Praha 4, Pod vilami 747/10, proti žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**, se sídlem Praha 6, Antonína Čermáka 2a, za účasti těchto osob zúčastněných na řízení: a/ Mgr. Š. W. V., b/ Ing. V. V., obě zast. Mgr. Jiřím Kokešem, advokátem se sídlem Příbram III, Na Flusárně 168, v řízení o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 22.3.2010, sp.zn. O-453288, č.j. O-453288/67184/2008/ÚPV

t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. **Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í:

Rozhodnutím ze dne 16.10.2008 č.j. 6262/2008 (dále jen „rozhodnutí správního orgánu I. stupně“) Úřad průmyslového vlastnictví rozhodl ve věci námitek fyzické osoby J. V., , podnikající pod obchodní firmou Josef Vodička - mlynářství, proti zápisu kombinovaného označení ve znění „Sedlčanská mouka“ do rejstříku ochranných známek, přihlášeného dne 31.10.2007 pod zn. sp. 0-453288 a zveřejněného ve Věstníku Úřadu dne 12.12.2007, jehož přihlašovatelem je žalobce, takto: I. námitkám podaným podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. g) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „ZOZ“) proti zápisu zveřejněného označení „Sedlčanská mouka“ do rejstříku ochranných známek se vyhovuje a přihláška ochranné známky zn. sp. 0-453288 se zamítá pro výrobky „zpracovaná mouka obsahující všechny přísady nutné pro výrobu pekařských a cukrářských výrobků, trvanlivého a jemného pečiva, mlýnské výrobky jedlé, pekařské směsi, obilniny ve zpracovaném stavu, mouka potravinářská, mouka kukuřičná a

kukuřičné krupice, mouka pšeničná, pšeničná krupice včetně makarónové krupice pšeničné, nezpracovaná a zpracovaná mouka včetně přísad pro výrobu pekařských, cukrářských a těstářenských výrobků, výrobky z obilnin, z olejnin, z luštěnin, ze semen a z kukuřice, mlynářské výrobky všech druhů, pečivové hmoty, pasty nebo prášky (pekárenské a cukrářské), směsi pro účely pekárenské, zařazené ve třídě 30 mezinárodního třídění výrobků a služeb.

Pro ostatní výrobky přihlašované ve třídě 30 a pro všechny výrobky a služby přihlašované ve třídách 5, 40 a 42 mezinárodního třídění výrobků a služeb, zůstává seznam výrobků a služeb nezměněn.

II. Námitky proti zápisu zveřejněného označení zn. sp. 0-453288 ve znění „Sedlčanská mouka“ do rejstříku ochranných známek podané podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. k) zákona o ochranných známkách se zamítají.

Rozhodnutím označeným v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“) předseda Úřadu průmyslového vlastnictví zamítl rozklad podaný žalobcem proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně a toto rozhodnutí potvrdil s tím, že přihláška kombinované ochranné známky zn. sp. O-453288 ve znění „Sedlčanská mouka“ se na základě námitek podaných podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. g) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, ve znění pozdějších předpisů, zamítá pro následující seznam výrobků zařazených podle mezinárodního třídění výrobků a služeb do třídy 30: zpracovaná mouka obsahující všechny přísady nutné pro výrobu pekařských a cukrářských výrobků, trvanlivého a jemného pečiva, mlýnské výrobky jedlé, pekařské směsi, obilniny ve zpracovaném stavu, mouka potravinářská, mouka kukuřičná a kukuřičné krupice, mouka pšeničná, pšeničná krupice včetně makarónové krupice pšeničné, nezpracovaná a zpracovaná mouka včetně přísad pro výrobu pekařských, cukrářských a těstářenských výrobků, výrobky z obilnin, z olejnin, z luštěnin, ze semen a z kukuřice, mlynářské výrobky všech druhů, pečivové hmoty, pasty nebo prášky (pekárenské a cukrářské), směsi pro účely pekárenské.

Přihlašované kombinované označení „Sedlčanská mouka“ se postupuje k zápisu do rejstříku ochranných známek pro výrobky ve třídě 30: náplně, polevy a zlepšující přípravky, výrobky pro zušlechťování potravin, zlepšující přípravky do chleba, pečiva a cukrářských výrobků, zejména ze sladu, mlýnské výrobky krmné, potravinářské výrobky z obilnin, např. chléb (konzumní, celozrnný, vícezrnný, toustový a další druhy chleba), zákusky, perníky, medovníky, těsta, chuťové přísady, sůl kuchyňská, kvas do těsta, kvasnice, škrob, přísady do pečiva s výjimkou éterických olejů, veškeré pekárenské výrobky zejména chléb, běžné pečivo (jako jsou rohlíky, housky, žemle, bagety, večky), jemné a trvanlivé pečivo (např. koláče, koláčky, buchty, vánočky, mazance, záviny, bábovky a další sladké pečivo), drobné cukroví a cukrářské výrobky, těsta a těstářenské výrobky z listového a plundrového těsta (plněné i bez náplně), slané pečivo, sušenky, suchary, oplatky, kekсы (včetně strouhanky a kostek do knedlíků), zahušťovací a pojící činidla, moučné výrobky všech druhů, mražené výrobky z těst a pečivových hmot, škrobovité výrobky, sladové pečivo, cukrovinky nečokoládové i čokoládové, káva, čaj, kakao a jejich extrakty, rýže, cukr, med, kmín, droždí, kypřicí prášky a přípravky zlepšující vlastnosti těsta, melasový sirup, koření a jeho směsi, potravinářské dresingy, dehydrovaná hotová jídla a směsi k přípravě hotových jídel z mouky, obilnin, těstovin nebo rýže, cukrovinky, cukrovinky bez cukru, DIA cukrovinky a pečivo, cereální výrobky, müsli tyčinky, oplatky, trvanlivé pečivo, sladidla přírodní, prášky do pečiva, odpad ze zpracovaného obilného zrna pro průmyslové účely, a dále pro všechny výrobky a služby přihlášené k ochraně ve třídách 5, 40 a 42 mezinárodního třídění výrobků a služeb.

Orgán rozhodující o rozkladu současně rozhodl, že námitky podané podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. k) zákona č. 441/2003 Sb. se zamítají.

Napadené rozhodnutí je v anonymizované podobě dostupné v databázi správních a soudních rozhodnutí na www.upv.cz.

Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. Orgán rozhodující o rozkladu dle názoru žalobce opominul zohlednit skutečnosti významné pro rozhodnutí v dané věci a došel z toho důvodu k nesprávným právním závěrům, na kterých spočívá napadené rozhodnutí.

Žalobce v žalobě uvedl, že původní namítající pan J. V. užíval jako nájemce na základě opakovaně uzavíraných nájemních smluv na dobu určitou budovu Sedlčanského mlýna (P. mlýna) a provozoval v něm svou podnikatelskou činnost, která spočívá ve výrobě a prodeji produktů z obilovin. V rámci tohoto dočasného a odvozeného oprávnění užívat mlýn J. V. užíval rovněž vzhled pronajatého Sedlčanského mlýna (P. mlýna) při označování výrobků, přičemž vyobrazení bylo užíváno společně s věcně a místně popisnými slovními prvky „SEDLČANSKÁ MOUKA“, tedy mouka pocházející ze Sedlčanského mlýna. Na obalech výrobků J. V. z té doby je na boku uvedeno označení místa výroby „P. mlýn Sedlčany.“ Nájem na základě poslední nájemní smlouvy sjednané na dobu určitou zanikl uplynutím sjednané doby dne 29.2.2008. Manželé P. jako vlastníci Sedlčanského mlýnu následně vedli spory s J. V. o předání nemovitostí a inventáře přenechaného k dočasnému užívání, které byly ukončeny až podepsáním zápisu o předání a převzetí areálu P. mlýnu a dohody o narovnání dne 21.4.2009.

Žalobce, respektive původní přihlašovatel pan Ing. J. P. přihlásil k ochraně předmětné kombinované označení, které obsahuje obrazový prvek vlastního Sedlčanského mlýna doplněný o věcně a místně popisné slovní prvky „Sedlčanská mouka“. Toto označení bylo přihláшено v dobré víře, že přihlašovatel je oprávněn užívat pro své výrobky kombinované označení obsahující kresbu vlastního mlýna, které je jednak způsobilé odlišit jeho výrobky od výrobků konkurence díky originálnímu grafickému ztvárnění a zároveň je způsobilé poskytnout spotřebiteli popisnou informaci o místě výroby jeho výrobků. J.V. samozřejmě věděl o blížícím se konci nájmu, který mohl očekávat s uplynutím doby nájmu, která byla předem sjednána na dobu určitou do 29.2.2008, a také věděl, že Ing. J. P., respektive žalobce hodlá po uplynutí doby nájmu provozovat ve vlastním mlýnu v Sedlčanech mlynářskou činnost. V souvislosti se skončením nájmu Sedlčanského mlýna, kdy vztahy již byly značně napjaté, podal J. V. dne 30.1.2008 námitky proti zápisu označení přihlášeného Ing. J. P. do rejstříku ochranných známek a zároveň ve stejný den podal přihlášku vlastní kombinované ochranné známky č. 0-455850. Žalobce je přesvědčen, že námitky proti zápisu jím přihlášeného označení do rejstříku ochranných známek, stejně jako přihláška kombinované ochranné známky č. č. 0-455850, nebyly J. V. podány v dobré víře, když jmenovaný si musel být vědom dočasné a odvozené povahy práva užívání budovy Sedlčanského mlýna na základě nájemní smlouvy. Nájemnímu vztahu je tato dočasnost a odvozenost práv imanentní a vyplývá ze samotné jeho povahy. Právo J.V. užívat Sedlčanský mlýn bylo po celou dobu dočasné a odvozené od práva manželů P. jako vlastníků nemovitostí, a J. V. ho tedy mohl vykonávat jen s jejich souhlasem. Takový souhlas byl dán pouze v rozsahu a po dobu trvání nájemní smlouvy, která však zanikla dne 29.2.2008. Žalobce je přesvědčen, že podání námitek a rovněž podání přihlášky ochranné známky č. 0-455850 bylo vedeno snahou pana J. V. překonat dočasnost oprávnění užívat vyobrazení Sedlčanského mlýna (P. mlýna), když s vědomím blížícího se zániku nájmu přihlásil toto vyobrazení k ochraně jako součást přihlášky ochranné známky č. 0-455850 ve snaze obejít chybějící oprávnění k užívání vyobrazení Sedlčanského mlýna po zániku nájmu a získat právo k ochranné známce absolutní povahy, které by mohl uplatnit proti právům a oprávněným zájmům Ing. J. P., respektive zájmům žalobce. Zároveň podal námitky proti zápisu označení přihlášeného Ing. J.P. a zamlčel podstatné skutečnosti týkající se dočasné povahy nájmu (v námitkách podaných dne 30.1.2008 uvedl pouze to, že užívá Sedlčanský mlýn na základě opakovaně uzavírané nájemní smlouvy, ale už nezmínil, že nájem končí za 29 dnů na konci února 2008).

Žalobce žalovanému především vytýká, že v rámci rozhodnutí o námitkách vydaného v prvním stupni a následně v napadeném rozhodnutí šel nad rámec návrhu namítajícího. Přestože byly námitky dle § 7 odst. 1 písm. g) ZOZ vedeny pouze v rozsahu namítaného slovního nezapsaného označení „Sedlčanská mouka“, žalovaný zcela nepochopitelně sám bez návrhu namítajícího a v rozporu se zásadou dispozitivní povahy daného námitkového řízení „dovodil“ existenci nezapsaného kombinovaného označení, jehož podobu a provedení sám určil údajně z předložených důkazů a pouze na tomto základě vyhověl námitkám v rozsahu části výrobků přihlášených žalobcem ve třídě 30. Tento nesprávný postup žalovaného byl jediným důvodem, na základě kterého žalovaný částečně zamítl přihlášku žalobce pro část výrobků ve třídě 30. Jak žalovaný sám v rozhodnutí uvádí, samotné slovní označení „Sedlčanská mouka“ je popisné ve vztahu k místu výroby a k druhu předmětných výrobků, nemá tedy žádnou rozlišovací způsobilost pro dané výrobky, a proto ani nemůže být způsobilé být nezapsaným označením, které je možné namítat podle § 7 odst. 1 písm. g) ZOZ. Kdyby žalovaný nad rámec návrhu namítajícího a v rozporu se zákonem sám nedovodil existenci „kombinovaného označení zahrnujícího slovní spojení Sedlčanská mouka“, tak by musel námitky podané dle § 7 odst. 1 písm. g) zákona zamítnout jako nedůvodné, neboť samotné namítajícím tvrzené právo k údajnému nezapsanému slovnímu spojení „Sedlčanská mouka“ není způsobilé být překážkou zápisu přihlášeného označení do rejstříku ochranných známek.

Žalovaný šel při posouzení evidentně nad rámec přípustného správního uvážení. Tvrzení neuvedené v námitkách není možné „dovozovat“ ani nahrazovat výkladem a správním uvážením žalovaného, a to ani z obsahu příloh námitek, ani z jiných zdrojů informací dostupných žalovanému.

Žalobce je dále přesvědčen, že přihlášené označení není po odhlédnutí od nedistinktivních prvků (slovní prvky „SEDLČANSKÁ MOUKA“ a grafický motiv Sedlčanského mlýna) díky celkovému grafickému ztvárnění natolik podobné kombinovanému označení, které žalovaný nesprávně prezentuje jako namítané označení, aby byla dána pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti. Údajně namítané kombinované označení (tak, jak ho poprvé znázornil a definoval žalovaný na str. 8 rozhodnutí v prvním stupni) je především založeno na celkovém grafickém a barevném ztvárnění obalu (sáčku) mouky standardně o váze 1kg, přičemž zahrnutý grafický prvek mlýna není nijak zvlášť výrazným prvkem - je poměrně malý, je součástí celé řady dalších grafických prvků, barevně je přizpůsoben celkovému řešení obalu. Grafický prvek mlýna je dvourozměrný (2D) s bílými liniemi na oranžovém pozadí a z hlediska celkové kompozice tvoří menší část označení a rozhodně se nedá hovořit o tom, že jde o dominantní prvek, který by byl vnímán spotřebiteli především. Oproti tomu přihlášené označení je založeno na stylizovaném ztvárnění (kresbě) budovy Sedlčanského mlýna vyvedeném trojrozměrně (3D) se slovními popisnými prvky „Sedlčanská mouka“, které nehrají z hlediska rozlišovací způsobilosti žádnou zásadní úlohu, když jsou ve vztahu k předmětným výrobkům a místu výroby popisné. Přihlášené označení má tmavé linie na bílém pozadí a je realistické, k čemuž přispívá 3D zobrazení. Správní orgán I. stupně se omezil na konstatování vizuální podobnosti pouze s ohledem na stejný motiv grafického prvku mlýna. Mlýn obsažený v údajně namítaném kombinovaném označení je ovšem jen jedním z mnoha grafických prvků využitých v rámci daného označení a navíc barevně splývá s dalšími grafickými prvky. Žalovaný vůbec nepřihlédl k ostatním grafickým prvkům údajně namítaného kombinovaného označení ani k jeho celkovému a barevnému řešení a grafickému ztvárnění jako obalu mouky. Orgán rozhodující o rozkladu potom konstatoval podobnost vizuální, fonetickou a sémantickou rovněž bez bližších detailů. Závěr žalovaného ohledně zaměnitelnosti označení je založen spíše na pouhé vědomosti správního orgánu, že obě označení obsahují grafický prvek se stejným motivem Sedlčanského mlýna, než na skutečném porovnání totožných a odlišných detailů obou označení.

Žalobce je přesvědčen, že samotné využití motivu budovy Sedlčanského mlýna bez zohlednění konkrétního grafického ztvárnění nemá potřebnou rozlišovací způsobilost pro sedlčanskou mouku a podobné výrobky. Takový motiv je totiž popisný stejně jako použití samotných slovních prvků „SEDLČANSKÁ MOUKA“. Rozlišovací způsobilost není a ani nemůže být v daném případě dána s ohledem na nedistinktivní prvky, ale pouze celkovým grafickým ztvárněním přihlášeného kombinovaného označení, respektive celkovým grafickým ztvárněním údajně namítaného kombinovaného označení vedlejšího účastníka, které se podstatným způsobem liší. Využití motivu Sedlčanského/P. mlýna společně se slovními prvky „SEDLČANSKÁ MOUKA“ bez přihlédnutí ke konkrétnímu grafickému ztvárnění může být užíváno jen jako označení původu výrobků (místa výroby), a nikoliv jako ochranná známka plnící funkci identifikace osoby výrobce/dodavatele. Tyto prvky obsažené v údajně namítaném nezapsaném označení bez přihlédnutí ke konkrétnímu grafickému ztvárnění nemají prakticky žádnou schopnost plnit základní funkci ochranné známky, kterou je odlišení výrobků či služeb jedné osoby od výrobků či služeb jiné osoby, neboť nejsou nijak vázány na osobu výrobce, ale jejich hlavní vypovídací schopnost je určení druhu výrobků a místa výroby (Sedlčanský/P. mlýn v Sedlčanech) bez ohledu na to, kdo v tomto mlýně předmětné mlynářské výrobky produkuje. Tyto skutečnosti ovšem žalovaný při hodnocení důkazů nezohlednil. Z těchto důvodů nemůže být výlučné právo na užívání vyobrazení P. mlýna v Sedlčanech v obchodním styku dáno pouze namítajícímu, který užíval tento mlýn jen dočasně na základě nájemní smlouvy, když navíc další užívání tohoto vyobrazení namítajícím je vůči spotřebitelům klamavé z hlediska určení místa výroby jeho výrobků, které již nevyrábí v P. mlýně v Sedlčanech, ale ve vlastním Mlýnu Vodička v Miroticích.

Stejně jako vedle sebe může existovat pro účely označování mouky více kombinovaných označení obsahujících slovní prvky „sedlčanská mouka“, pokud se liší celkovým grafickým ztvárněním (ochrana se vztahuje pouze na konkrétní grafické ztvárnění, nikoliv na nedistinktivní prvky), tak vedle sebe může existovat více kombinovaných označení obsahujících motiv Sedlčanského mlýnu, opět pokud se budou lišit celkovým grafickým ztvárněním. Žalobce je přesvědčen, že žalovaný pochybil, když bez bližšího porovnání a odůvodnění na str. 11 rozhodnutí vydaného v prvním stupni konstatoval, že „.....napadené označení je v podstatě zcela obsaženo v kombinovaném označení, jehož držitelem je namítající....“ a dále že „Z celkového pohledu na obě porovnávaná označení by tak stejné a podobné výrobky označené napadeným označením mohla běžně informovaná veřejnost považovat za výrobky pocházející od namítajícího, neboť vyobrazení sedlčanského P. mlýna, obsahujícího slovní spojení „SEDLČANSKÁ MOUKA“, dlouhodobě zná ve spojení s příjmením namítajícího, tj. V., a ne s příjmením P., s nímž bude veřejnost spojovat pouze objekt jako takový....“ a orgán rozhodující o rozkladu pochybil, když tyto závěry napadeným rozhodnutím potvrdil. Navíc tento závěr žalovaného je vnitřně rozporný s výrokem rozhodnutí, když přiznává, že veřejnost si může spojovat se jménem P. objekt Sedlčanského mlýna jako takový.

Žalobce dále upozornil na rozpor mezi postupem žalovaného ve věci sp. zn. 0-453288, která je předmětem tohoto řízení, a postupem ve věci vedené pod sp. zn. 0-455850 mezi týmiž účastníky o námitkách žalobce proti přihlášce ochranné známky J. V. Ve věci vedené pod sp. zn. 0-453288 došel žalovaný k závěru, že budova v přihlášeném označení žalobce a budova v údajně namítaném kombinovaném označení jsou totožné objekty a jedná se o budovu sedlčanského P. mlýna. Ve věci vedené pod sp. zn. 0-455850 však žalovaný došel k závěru, že budovu v označení užívaném J. V. není možné ztotožnit s objektem Sedlčanského mlýna (s autorským dílem v podobě vzhledu Sedlčanského mlýna). Jakkoliv žalobce chápe, že důvody dle § 7 odst. 1 písm. g) ZOZ a důvody dle § 7 odst. 1 písm. i) a k) ZOZ jsou rozdílné, nemění to nic na nesprávnosti a rozpornosti výše uvedených závěrů. Autorské architektonické dílo je vyjádřeno vzhledem budovy. Pokud žalovaný v jednom řízení dojde k závěru, že oba grafické prvky odpovídají Sedlčanskému mlýnu, těžko může v jiném řízení tvrdit, že grafický prvek v údajně namítaném označení není možné s budovou Sedlčanského mlýnu ztotožnit. Takový postup by připouštěl libovůli při správním uvážení žalovaného. Žalobce má právo na vydání předvídatelného správního rozhodnutí, tedy zejména na

to, aby rozhodnutí žalovaného vycházející z obdobného základu a týkající se týchž účastníků byla konzistentní, což v daném případě není splněno.

Žalovaný rovněž pochybil, když došel k závěru, že existence či neexistence souhlasu s užíváním vyobrazení budovy Sedlčanského mlýna na výrobcích namítajícího není pro rozhodnutí žalovaného v dané věci podstatná a že žalovanému nepřísluší tuto otázku řešit. Žalovaný zcela pominul podstatný definiční znak staršího nezapsaného označení vyplývající z § 7 odst. 1 písm. g) ZOZ, spočívající v tom, že namítajícímu musí svědčit právo k takovému označení, tedy právo takové označení v namítané podobě užívat. Pojmově není přípustné, aby někdo namítal existenci staršího nezapsaného označení, když mu nesvědčí právo takové označení v namítané podobě užívat z důvodu, že nemá souhlas k užívání určitého prvku využitého v označení nebo že oprávnění užívat takový prvek již zaniklo. Dle přesvědčení žalobce nemůže vzniknout a existovat právo k nezapsanému označení, pokud uživatel, byť označení fakticky užívá, nemá potřebný souhlas třetí osoby s užíváním takového označení nebo určité části takového označení. V daném případě je rozhodný souhlas s užíváním vyobrazení Sedlčanského mlýna, k čemuž namítající nemá souhlas. Ze skutečností známých žalovanému v době rozhodnutí o námitkách bylo zřejmé, že namítající užíval budovu Sedlčanského mlýna na základě opakovaně uzavírané a prodlužované nájemní smlouvy, tedy že jeho oprávnění bylo odvozené (závislé na souhlasu vlastníka jako pronajímatele) a dočasné (ze samotné povahy nájemního práva). Proto žalovaný pochybil, když nepřihlédl k těmto skutečnostem a nevzal v úvahu tvrzení původního přihlašovatele, že nikdy nedal souhlas s užíváním budovy Sedlčanského mlýna v rámci označení užívaného namítajícím. Existenci takového souhlasu (trvání práva k nezapsanému označení) musí vždy prokázat ten, kdo tvrdí, že mu příslušné právo svědčí, jinak není možné vzít existenci takového práva za prokázanou. Dle žalobce není možné, aby nájemce specifické nemovitosti, jejíž stavba, zařízení a provozní charakter může mít podstatný vliv na kvalitu produkovaných výrobků, byl oprávněn užívat její vzhled pro označování výrobků produkovaných pomocí pronajaté nemovitosti bez souhlasu vlastníka. Tím spíše není nájemce oprávněn zneužít takové označení obsahující vzhled nemovitosti proti zájmům jejího vlastníka v souvislosti s ukončením nájmu a po ukončení nájmu. Žalovaný proto pochybil, když došel k závěru, že namítajícímu svědčí právo k údajně namítanému nezapsanému označení, které obsahuje vyobrazení Sedlčanského/P. mlýna ve vlastnictví původního přihlašovatele, přestože namítající neprokázal právo užívat takové vyobrazení (souhlas vlastníka s takovým užíváním věci) a navíc v době rozhodnutí žalovaného o námitkách bylo zřejmé, že takové užívání namítajícím musí být nutně klamavé z hlediska nepravdivého označení původu jeho výrobků (místa výroby).

Žalobce se s ohledem na výše uvedené skutečnosti domnívá, že žalovaný pochybil, když nad rámec návrhu vedlejšího účastníka v rozporu se zákonem „dovodil“ existenci nezapsaného kombinovaného označení namítajícího v podobě, kterou žalovaný sám určil, a když došel k závěru, že toto údajně namítané kombinované označení splňuje požadavky § 7 odst. 1 písm. g) ZOZ, tedy že namítajícímu svědčí právo užívat toto označení včetně grafického prvku Sedlčanského mlýna, a na tomto základě zamítl přihlášku žalobce pro část přihlášených výrobků ve třídě 30 Niceského třídění. Žalobce je s ohledem na výše uvedené přesvědčen o tom, že zápisu přihlášeného označení do rejstříku ochranných známek žádná absolutní ani relativní překážka zápisu nebránila.

Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Ve vyjádření k žalobě uvedl, že žaloba kromě popisu řízení obsahuje též četné odkazy na jiné správní řízení, a to na řízení ve věci ochranné známky zn. sp. 0-455850 ve znění „MLÝN VODIČKA“, kde bylo zkoumáno dotčení autorského díla užíváním ve smyslu ustanovení § 7 odst. 1 písm. i) ZOZ, nikoliv podobnost přihlašovaného označení a namítaného nezapsaného označení ve smyslu § 7 odst. 1 písm. g) téhož zákona. Žaloba zaměňuje dohromady několik rozdílných skutečností. Je nesporné, že v letech 2001 až 2007 užíval namítající pronajatý Sedlčanský/P. mlýn za účelem podnikání (výroby). Jelikož nájemní smlouva má skutečně pouze dočasnou povahu, nepřevádí na namítajícího vlastnické právo k mlýnu, které si ovšem namítající ani nenárokuje. Za druhé, namítající umisťoval na své výrobky

mimo jiné obrázek Sedlčanského/P.mlýna, kde výrobky vyráběl. Pro nezapsané označení je rozhodné, kdo je konkrétní výrobce nebo poskytovatel služeb, nikoliv to, zda vlastní určitou nemovitost. Jinými slovy, ze známkoprávního hlediska je podstatné, kdo produkuje výrobky, pro koho jsou z pohledu spotřebitelské veřejnosti výrobky či služby příznačné, nikoli to, kdo (spolu)vlastní provozovnu (mlýn). Za třetí, bylo zjištěno, že v době, kdy byla podána přihláška ochranné známky žalobce, to byl namítající, kdo produkoval výrobky s obalem s kombinovaným nezapsaným označením, které získalo dlouhotrvajícím užíváním vžitost, a jemu tedy svědčí právo z nezapsaného označení. Úřad tedy shledal, že v době podání námitek byly námitky oprávněné. S žalobcovým tvrzením, že bylo označení „přihlášeno v dobré víře, že je přihlašovatel oprávněn užívat pro své výrobky kombinované označení obsahující kresbu vlastního mlýna“, tedy žalovaný rozhodně nemůže souhlasit. Když měl namítající v nájmu mlýn, kde pod nezapsaným označením produkoval určité výrobky, a spoluvlastník mlýna pro tyto výrobky přihlásil podobnou ochrannou známku, nelze uvedené žalobcovo oprávnění ze známkoprávního hlediska uznat.

Žalobce se domnívá, že námitky proti zápisu jím přihlašované ochranné známky (stejně jako přihláška kombinované ochranné známky zn. sp. 0-455850 ve znění „MLÝN VODIČKA“) nebyly podány v dobré víře, nedostatek dobré víry však neprokázal a předmětné řízení o přihlášce ochranné známky zn. sp. 0-453288 ve znění „Sedlčanská mouka“ se ani posuzování dobré víry námitek netýkalo.

K námitce, že správní orgán šel nad rámec námitek, když rozšířil rozsah práv vyplývajících z namítaného slovního nezapsaného označení „Sedlčanská mouka“ na kombinované nezapsané označení „Sedlčanská mouka“ s vyobrazením mlýna, a pouze v důsledku toho zamítl přihlášku žalobce pro část výrobků, žalovaný uvedl, že v námitkách namítajícího není nikde striktně uvedeno, že by měl na mysli pouze dva slovní prvky „sedlčanská“ a „mouka“. Namítající naopak předložil důkazy v podobě obalů pro výrobky „mouka“, „krupice“ a „krupička“, na nichž je zcela jasné celkové vyobrazení, což vypovídá o úmyslu opačném. Namítající shodnost slovních prvků „sedlčanská“ a „mouka“ pouze zdůraznil. Kdyby měl na mysli skutečně jen toto slovní označení, celé jeho podání by postrádalo smysl, neboť pouhé slovní označení „sedlčanská mouka“ je popisné a nedistinktivní, což nerozporuje ani žalobce, ani žalovaný, ani namítající.

Žalovaný nesouhlasí s tvrzením žalobce, že údajně bez bližších detailů konstatoval vizuální, fonetickou a sémantickou podobnost porovnávaných označení. Na str. 14 napadeného rozhodnutí žalovaný srovnává celkový dojem nezapsaného označení s přihlašovanou ochrannou známkou. Při posuzování pravděpodobnosti záměny byl pouze kladen zvýšený důraz na skutečnost, že přihlašovaná ochranná známka byla zcela obsažena v namítaném nezapsaném označení. Tvrzení žalobce, že namítané nezapsané označení není způsobilé plnit funkci ochranné známky, považuje Úřad za účelové. Kromě toho, že toto tvrzení nebylo uvedeno v rozkladu, a žalovaný se jím tudíž nemohl zabývat, by vzhledem k výše uvedenému faktu, že je přihlašovaná ochranná známka zcela obsažena v namítaném nezapsaném označení, nemohla z hlediska způsobilosti k zápisu obstát ani samotná žalobcem přihlašovaná známka.

Pokud jde o žalobcem namítaný rozpor v postupu Úřadu v řízeních ve věci zn. sp. 0-453288 a ve věci zn. sp. 0-455850, žalovaný trvá na tom, že jde o zcela jiné druhy řízení. Ve věci zn. sp. 0-455850 nebylo přihlašované označení porovnáváno s žádnou jinou ochrannou známkou či označením a jednalo se o to, zda obrazový prvek přihlašovaného označení ve znění „MLÝN VODIČKA“ odpovídá či neodpovídá reálné podobě architektonického díla. Přestože Úřad ve druhém stupni správního řízení rozhodl, že namítané autorské architektonické dílo nebylo dotčeno ve smyslu ustanovení § 7 odst. 1 písm. i) ZOZ, při porovnávání obrazových prvků předmětné přihlašované ochranné známky zn. sp. 0-453288 a namítaného nezapsaného označení mohl žalovaný dojít (a došel) k závěru, že tyto dva obrazové prvky si jsou podobné. Tato dvě rozhodnutí si tedy v žádném směru neodporují.

Žalovaný dále ve vyjádření k žalobě uvedl, že výhrada, že nájemní smlouva nezakládala nájemci oprávnění užívat vyobrazení provozovny na obalech výrobků, není pro námitkové řízení rozhodná. K otázce, zda namítajícím svědčí nebo nesvědčí právo užívat namítané nezapsané označení, podotkl, že ze známkoprávního hlediska splnil namítající všechny zákonné podmínky pro podání námitek podle uvedeného ustanovení ZOZ. Namítané nezapsané označení vzniklo před dnem podání přihlášky podobné ochranné známky, bylo užíváno pro částečně shodné výrobky, jako jsou uvedeny v seznamu výrobků přihlašovaného označení, namítající své výrobky pod tímto označením trvale a kontinuálně vyráběl a v důsledku toho získalo rozlišovací způsobilost (vžitost), přičemž namítané označení nemá jen místní dosah. Tvzení žalobce, že užívání nezapsaného označení namítajícím musí být klamavé z hlediska místa výroby, žalovaný odmítá s tím, že namítající užíval toto označení v předmětnou dobu oprávněně.

S odkazem na shora uvedené má žalovaný za to, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v řízení, které probíhalo v souladu s platným právem, zohlednilo všechna relevantní tvrzení účastníků řízení a správní orgán zjistil stav věci, o kterém nejsou důvodné pochybnosti. Úvaha správního orgánu je v souladu se správním spisem a v souladu se zásadami logického myšlení a není ani jinak vadná a na zjištěné okolnosti byla správně aplikována právní norma.

V replice k vyjádření žalovaného žalobce setrval na názoru, že žalovaný při rozhodování v dané věci šel nad rámec námitek uplatněných namítajícím. Tvzení chybějící v návrhu (námitkách) není možné bez dalšího dovozovat z důkazů přiložených k návrhu. Pokud by namítající skutečně namítal starší kombinované označení obsahující kresbu P. mlýna, tak by musel uvést, v čem je toto starší označení podobné s přihlášeným označením, tedy musel by tvrdit konkrétní skutečnosti vztahující se ke konkrétním grafickým prvkům kolidujících označení, ze kterých dovozuje podobnost a pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti. Namítající nejen že v návrhu nenamítal existenci nezapsaného kombinovaného označení, ale ani v této souvislosti neodkázal na žádnou konkrétní přílohu návrhu. Zdůvodnění žalovaného, že namítající ve skutečnosti namítal kombinované označení a shodnost slovních prvků „Sedlčanská mouka“ pouze zdůraznil, nejenže neodpovídá znění námitek, ale ani logice věci. Pokud by žalovaný (správně namítající) skutečně namítal kombinované označení, tak by zdůrazňoval grafické prvky, nikoliv slovní popisné a nedistinktivní prvky. V daném případě bylo na namítajícím, aby svým návrhem vymezil předmět řízení a aby tvrdil existenci důvodů pro zamítnutí přihlášky ochranné známky. Žalovaný nemůže k tíži žalobce dovozovat z navržených důkazů námitky, které nebyly namítajícím tvrzeny. Dle žalobce je navíc evidentní, že namítající neměl vůbec v úmyslu namítat kombinované označení obsahující kresbu P. mlýna a šlo mu pouze o slovní označení „Sedlčanská mouka“, což vyplývá z porovnání obsahu námitek podaných namítajícím v rámci řízení sp. zn. 0-453288 a sp. zn. 0-453289. Námitky podané proti přihlášenému označení 0-453288 ve znění „Sedlčanská mouka“ obsahujícímu kresbu P. mlýna jsou totiž totožné s námitkami podanými proti přihlášenému označení 0-453289 ve znění „Sedlčanská mouka“, které žádnou kresbu P. mlýna neobsahuje. Namítající přitom v námitkách v rámci obou řízení totožně namítá „...nezapsané označení „Sedlčanská mouka“, které je shodné s přihlášeným označením „Sedlčanská mouka“. Pokud je znění námitek proti oběma přihlášeným označením totožné a navíc se namítá „...shodné označení „Sedlčanská mouka“...“, nelze než dojít k závěru, že namítající namítal v rámci obou řízení jen a pouze existenci nezapsaného slovního označení „Sedlčanská mouka“.

V daném případě je z obsahu námitek zřejmý omyl namítajícího spočívající v tom, že označení „Sedlčanská mouka“ může být pro jeho výrobky příznačné, a může tedy být způsobilým nezapsaným označením ve smyslu § 7 odst. 1 písm. g) ZOZ. S tím se měl však žalovaný vypořádat tak, že námitky jako nedůvodné s ohledem na koncentraci řízení zamítne, nikoliv tak, že nepřipustným způsobem po uplynutí lhůty pro podání námitek sám doplní námitku existence nezapsaného kombinovaného označení v podobě obalů výrobků namítajícího.

I kdyby namítající skutečně namítal starší kombinované nezapsané označení obsahující kresbu P. mlýna a nikoliv pouze slovní označení „Sedlčanská mouka“, žalovaný stejně dospěl k nesprávnému závěru, že namítajícímu svědčí právo ve smyslu ustanovení § 7 odst. 1 písm. g) ZOZ v rozsahu zahrnujícím právo ke grafickému prvku Sedlčanského/P. mlýna. Žalovaný ve vyjádření uvádí, že z hlediska práva k nezapsanému označení je třeba zkoumat, kdo užívá označení (kdo je výrobce nebo poskytovatel), nikoliv kdo (spolu)vlastní provozovnu (mlýn). S tím žalobce souhlasí, ale jeho argumentace směřuje zcela někam jinam. Žalobce totiž namítá, že vznik a trvání práva k nezapsanému označení závisí na splnění celé řady podmínek. Podstatou tvrzení žalobce je to, že nestačí, aby uživatel užíval označení nikoliv pouze místního dosahu před podáním přihlášky kolidující ochranné známky, ale musí být splněny další podmínky, což žalovaný již nereflektuje. Ustanovení § 7 odst. 1 písm. g) ZOZ hovoří o uživateli nezapsaného označení nebo jiného označení užívaného v obchodním styku pro výrobky nebo služby, které nemá pouze místní dosah a právo k tomuto označení vzniklo před dnem podání přihlášky kolidující ochranné známky. Pokud by toto ustanovení bylo vykládáno pouze doslovně, tak je evidentně neúplné a v určitém směru i nesmyslné (např. pokud přihlašovatel uplatňuje datum práva priority přihlášené ochranné známky, tak je nutné vykládat toto ustanovení tak, že právo k namítanému nezapsanému označení muselo vzniknout před datem práva priority a nikoliv před datem podání přihlášky). Dle přesvědčení žalobce jsou v tomto ustanovení některé podmínky vzniku práva k nezapsanému označení uvedeny výslovně, ovšem jsou i další nezbytně nutné podmínky, které vyplývají ze zákona implicitně. Podmínky výslovně uvedené v zákoně je možné stručně shrnout tak, že (i) označení muselo být užíváno v obchodním styku (ii) v takovém rozsahu, že nemá pouze místní dosah, a to (iii) v době před podáním přihlášky kolidující ochranné známky (právo k nezapsanému označení musí být prioritně starší než kolidující ochranná známka). Dle žalobce ovšem existuje i minimálně několik dalších výslovně neuvedených podmínek implicitně předpokládaných zákonem. Aby právo k nezapsanému označení ve smyslu § 7 odst. 1 písm. g) ZOZ mohlo vzniknout, musí se jednat o (i) oprávněné užívání nezapsaného označení (ii) způsobitelné založit samostatné (nezávislé), originální (neodvozené) a svou povahou výlučné právo k nezapsanému označení. Jinak řečeno pouhým splněním v zákoně výslovně uvedených formálních podmínek ještě nevzniká právo k nezapsanému označení ve smyslu § 7 odst. 1 písm. g) ZOZ, pokud např. uživatel užívá nezapsané označení neoprávněně nebo pokud je takové právo užívání omezeno právy jiných osob nebo pokud je takové právo užívání odvozené od práva jiné osoby apod. Do rejstříku ochranných známek také není možné zapsat jakékoliv označení. Ze zápisu jsou např. vyloučena označení nepřihlášená v dobré víře, porušující práva třetích osob atd. (viz § 4 zákona), proto obdobný princip musí implicitně platit také pro vznik práva k nezapsanému označení. V případě ochranných známek se uplatňuje jednak průzkum v tomto směru ještě v době před zápisem do rejstříku a následně je možné prohlásit ochrannou známku za neplatnou, což u nezapsaného označení nepřipadá v úvahu, proto je v případě nezapsaného označení třeba tyto skutečnosti zkoumat vždy ad hoc v rámci každého řízení v souvislosti s posouzením toho, zda namítajícímu svědčí samostatné, originální a výlučné právo k nezapsanému označení či nikoliv. Žalobce je přesvědčen, že výše uvedené závěry se uplatní nejen v případě, kdy se vada či nedostatek v užívání či právního titulu k užívání vztahuje na nezapsané označení v celém jeho rozsahu, ale obdobně se uplatní rovněž v případě, kdy se taková vada či nedostatek vztahuje jen na určitou část nezapsaného označení (jeden či více jeho prvků). Pokud tedy uživatel nezapsaného označení nemá dostatek oprávnění k takovému užívání nebo nejde o samostatné, originální a výlučné právo užívání, nemůže právo k nezapsanému označení vzniknout, nebo nemůže vzniknout v celém rozsahu, ale jen částečně.

V daném případě užíval namítající budovu P. mlýna dočasně na základě nájemního práva na dobu určitou, přičemž toto právo bylo odvozené od práva vlastníka budovy a bylo na něm závislé. Za stejných podmínek užíval namítající rovněž vyobrazení budovy P. mlýna v rámci označení svých výrobků. Namítající nikdy nezískal neomezené právo užívat na dobu neurčitou vyobrazení P. mlýna na svých výrobcích bez ohledu na místo výroby, když toto právo evidentně souviselo s nájmem budovy P. mlýna na dobu určitou a bylo odvozeno od oprávnění vlastníka nemovitosti a

zaniklo nejpozději dne 29.2.2008 společně s nájmem mlýna. Je zřejmé, že vyobrazení P. mlýna plní převážně funkci označení původu (místa výroby), a proto nejde svou povahou ani o výlučné právo svědčící pouze jednomu subjektu. Žalobce je proto přesvědčen, že za těchto okolností namítajícímu nemohlo vzniknout samostatné, originální a výlučné právo k nezapsanému označení ve smyslu § 7 odst. 1 písm. g) ZOZ v rozsahu zahrnujícím vyobrazení P. mlýna. Namítající sice mohl získat samostatné, originální a výlučné právo k nezapsanému označení v podobě celkové grafické úpravy obalů jeho výrobků, ovšem takové právo namítajícího se nemůže vztahovat na vyobrazení P. mlýna na těchto obalech, a takové nezapsané označení je tedy možné namítat jen v rozsahu nezahrnujícím vyobrazení P. mlýnu. Dle přesvědčení žalobce vyplývá ze zákona ještě minimálně další implicitní podmínka vzniku, respektive trvání práva k nezapsanému označení ve smyslu § 7 odst. 1 písm. g) ZOZ, totiž že uživatel musí být v dobré víře, že mu náleží samostatné, originální a výlučné právo k užívanému nezapsanému označení v celém jeho rozsahu. V daném případě si ovšem namítající byl evidentně vědom toho, že nájem je na dobu určitou a že nemá žádné originální a nezávislé oprávnění k užívání P. mlýna, a to ani pro výrobu výrobků, ani pro označování výrobků.

Žalobce v replice setrval na tom, že přihlášené označení není natolik podobné obalům výrobků namítajícího, aby mohlo dojít k záměně na straně veřejnosti. Zopakoval, že slovní prvky „Sedlčanská mouka“ jsou popisné z hlediska místa výroby a povahy zboží, a nemají tedy prakticky žádnou rozlišovací způsobilost, pokud jde osobu výrobce či dodavatele. Žalobce je nicméně přesvědčen, že také motiv obrazového prvku Sedlčanského mlýna je popisný z hlediska místa výroby i povahy výrobků. Tento motiv evokuje u spotřebitelské veřejnosti představu o druhu výrobku (mlýn = mouka = výrobky z obilovin) a o tom, kde se výrobek vyrábí (Sedlčanský mlýn = P. mlýn v Sedlčanech), nikoliv představu o osobě výrobce či dodavatele. U tohoto obrazového prvku má tedy rozlišovací způsobilost pro výroby z obilovin převážně a pouze jeho celkové grafické ztvárnění, což platí také pro slovní prvky „Sedlčanská mouka“. Žalovaný zaměňuje přihlášené označení jako celek za jeho motiv a zapomíná na jeho celkové grafické ztvárnění. Je totiž evidentní, že na obalu výrobku namítajícího není zcela obsaženo přihlášené označení jako celek, ale pouze motiv Sedlčanského mlýna a slovní prvky Sedlčanská mouka, které jsou ovšem ve zcela jiném grafickém provedení a dispozici. Vzhledem k tomu, že tento motiv a slovní prvky nemají prakticky žádnou rozlišovací způsobilost ve vztahu k výrobkům z obilovin produkovaným namítajícím, není argumentace žalovaného správná. Žalovaný tedy pochybil, když neprovedl skutečné porovnání kolidujících označení z hlediska jednotlivých grafických prvků (velikost prvků a vzájemný poměr velikosti prvků, umístění v rámci označení, výraznost, nápaditost, způsob grafického provedení 2D versus 3D perspektiva, font písma, umístění písma atd.). Žalobce nikdy netvrdil, že údajně namítané kombinované označení v podobě obalu od mouky není způsobilé plnit funkci ochranné známky. Tvrdí pouze, že motiv grafického prvku Sedlčanského/P. mlýna a slovní prvky „Sedlčanská mouka“ jsou popisné a nedistinktivní, a tedy že rozlišovací způsobilost má pouze konkrétní grafické ztvárnění těchto prvků. Jestliže se konkrétní grafické ztvárnění údajně namítaných obalů od mouky výrazně liší od přihlášeného označení, nemůže k záměně na straně veřejnosti dojít. V daném případě totiž nemůže nastat záměna na straně veřejnosti v důsledku využití motivu mlýna, neboť i kdyby veřejnost chápala motiv mlýna v rámci přihlášeného označení a údajně namítaného obalu od mouky stejně, tedy jako Sedlčanský/P. mlýn, tak pouze dochází k poznatku o místě výroby (P. mlýn v Sedlčanech) a o povaze výrobků (mouka), ale nemůže dojít k záměně osoby výrobce či dodavatele.

Osoby zúčastněné na řízení (právní nástupkyně zemřelého J. V., původního namítajícího) ve vyjádření k věci samé uvedly, že společnosti P. mlýn Sedlčany s.r.o., byla založena dne 29.1.2005. J. V. provozoval mlýnářství od roku 1991, a to zpočátku jako nájemce tzv. P. mlýna, kdy zde po celou dobu produkoval Sedlčanskou mouku. Produkce Sedlčanské mouky není spojena s mlýnem, ale s činností J.V. a 7 jeho rodiny. Předmětné zobrazení mlýna pak není spojováno s místem, ale s rodinou V. J.V. při svém působení na trhu od roku 1991 užíval jak vyobrazení budovy mlýna, tak

i název Sedlčanská mouka, a spojení Sedlčanská mouka s vyobrazením budovy se od roku 1991, tj. za 17 let, staly zobrazením jednoznačně spojeným s rodinou a činností J. V.

Teprve v roce 2005 založil J. P. společnost P. mlýn Sedlčany spol. s r.o., a započal si činit nároky na ochrannou známku Sedlčanská mouka a nyní i vyobrazení budovy. Z celého jednání přihlašovatele lze vypožorovat jeho rozpor s dobrými mravy, kdy se P. mlýn Sedlčany spol. s r.o., resp. J. P. snaží přisvojit si výnosy z dobrého jména Sedlčanská mouka a dále spojení výrobků s vyobrazením budovy, neboť si je velmi dobře vědom toho, že spojení Sedlčanská mouka s vyobrazením budovy, tak jak je přihlašováno, je spojeno s kvalitními výrobky, a to díky podnikatelské činnosti J.V. a jeho rodiny.

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobcem včas uplatněných žalobních bodů. V posuzované věci vyšel z následně uvedené právní úpravy:

Podle § 7 odst. 1 písm. g/ ZOZ se přihlašované označení nezapíše do rejstříku na základě námitek proti zápisu ochranné známky do rejstříku podaných u Úřadu (dále jen "námitky") uživatelem nezapsaného označení nebo jiného označení užívaného v obchodním styku pro shodné nebo podobné výrobky nebo služby, které je shodné s přihlašovaným označením nebo je mu podobné, pokud označení nemá místní dosah a právo k tomuto označení vzniklo před dnem podání přihlášky.

Podle § 26 odst. 4 ZOZ zjistí-li Úřad, že přihlašovaná ochranná známka nezasahuje do zákonem chráněných starších práv třetích osob uvedených v § 7, námitky zamítne.

Podle § 26 odst. 5 ZOZ zjistí-li Úřad v průběhu řízení o námitkách, že přihlašovaná ochranná známka nesplňuje podmínky pro zápis jen pro některé výrobky nebo služby, pro které byla podána přihláška, přihlášku zamítne v rozsahu výrobků nebo služeb, pro které přihláška nesplňuje podmínky zápisu.

Podle § 2 odst. 4 správního řádu správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.

Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

To, že namítající J. V. až do 29.2.2008 užíval jako nájemce na základě opakovaně uzavíraných nájemních smluv na dobu určitou budovu Sedlčanského (P.) mlýna, ve kterém řadu let provozoval podnikatelskou činnost spočívající ve výrobě a prodeji produktů z obilovin, je mezi stranami nesporné, stejně jako skutečnost, že jmenovaný při své podnikatelské činnosti užíval k označování svých výrobků nezapsané označení obsahující jednak slovní prvek „SEDLČANSKÁ MOUKA" a dále schématické (zjednodušené) vyobrazení budovy Sedlčanského (P.) mlýna. Poté, co žalobce, resp. původní přihlašovatel J. P. podal dne 31.10.2007 přihlášku kombinované ochranné známky zn. sp. O-453288, která sestává ze slovního prvku ve znění „Sedlčanská mouka“ a dále z obrazového prvku, o němž sám žalobce v žalobě tvrdí, že se jedná o zobrazení budovy Sedlčanského (P.) mlýna, podal Jo. V. proti zápisu tohoto přihlašovaného označení do rejstříku ochranných známek námitky, a to jednak podle § 7 odst. 1 písm. g/ ZOZ, a dále též podle § 7 odst. 1 písm. k/ téhož zákona, přičemž námitky vztáhl k výrobkům třídy 30 mezinárodního třídění výrobků a služeb. Rozhodnutím správního orgánu I. stupně, které bylo následně potvrzeno napadeným rozhodnutím, byly námitky uplatněné podle § 7 odst. 1 písm. k/ ZOZ, tedy námitky vytykající přihlašovateli, že přihlášku nepodal v dobré víře, zamítnuty. Proti této části napadeného rozhodnutí žalobce podanou žalobou nebrojí (ani k tomu nemá důvod), a soud se jí při přezkoumání zákonnosti

napadeného rozhodnutí nezabýval. Pro posouzení věci soudem je tudíž bezpředmětné tvrzení žalobce, že původní přihlašovatel podal přihlášku napadené ochranné známky v dobré víře, že je oprávněn užívat pro své výrobky označení obsahující kresbu vlastního mlýna.

Předmětem soudního přezkumu je ta část napadeného rozhodnutí (ve spojení s rozhodnutím správního orgánu I. stupně), kterou bylo zčásti vyhověno námitkám J. V. proti zápisu přihlašovaného označení do rejstříku ochranných známek podaným podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. g/ ZOZ. Nutno podotknout, že zákonným hlediskem pro posouzení důvodnosti námitek podaných podle tohoto ustanovení není dobrá víra přihlašovatele ochranné známky, a stejně tak jím není ani dobrá víra namítajícího při podání námitek.

Na tomto místě považuje soud za potřebné zdůraznit, že žalobce žádnou ze svých námitek nezpochybnil závěr Úřadu, že J. V. namítané nezapsané označení dlouhodobě užíval v obchodním styku pro výrobky zařazené ve třídě 30 mezinárodního třídění výrobků a služeb, které jsou shodné nebo podobné výrobkům, na které se měla vztahovat přihlašovaná ochranná známka žalobce, a že tak činil již před podáním přihlášky napadené ochranné známky. Žalobce rovněž ničím nezpochybnil závěr Úřadu, že J. V. užívané nezapsané označení je označením, které nemá pouze místní dosah. O splnění těchto podmínek pro podání námitek zakotvených v § 7 odst. 1 písm. g/ ZOZ tedy v souzené věci není mezi stranami sporu.

Žalobce v žalobě a též v následně podané replice opakovaně namítá, že J. V. nevzniklo právo k užívání označení v podobě zobrazení budovy Sedlčanského (P.) mlýna, protože k tomu neměl souhlas pronajímatelů stavby, popř. že jmenované právo k užívání tohoto obrazového prvku k označení svých výrobků nutně pozbyl v důsledku skončení nájmu předmětného mlýna. V této souvislosti žalobce zdůrazňuje dočasnost nájemního vztahu a jeho odvozený charakter. Tyto žalobní námitky však nejsou opodstatněné.

Předně je třeba uvést, že J. V. nepotřeboval k užívání obrazového prvku v podobě schematického znázornění budovy Sedlčanského (P.) mlýna k označení svých výrobků souhlas vlastníků - pronajímatelů mlýna. Jak již zdejší soud uvedl v rozsudku ze dne 9.4.2013 č.j. 8 A 112/2010 – 69, jímž rozhodl o žalobě Ing. J. P. proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 26. 2. 2010 č.j. O-455850/70926/2008/ÚPV, předmětná nemovitost (mlýn) je věc, jejímž prostřednictvím je vyjádřeno autorské, konkrétně architektonické dílo ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (dále jen „autorský zákon“). Autorský zákon stanoví v dílu 4 oddílu 3 tzv. bezúplatné zákonné licence, tedy způsoby užití děl, které umožňují každému bezúplatně užívat autorská díla při splnění stanovených podmínek. Jednou z těchto licencí je užití díla umístěného na veřejném prostranství (§ 33 odst. 1 autorského zákona). Dle zmíněného ustanovení do práva autorského nezasahuje ten, kdo kresbou, malbou nebo grafikou, fotografií nebo filmem nebo jinak zaznamenaná nebo vyjádřené dílo, které je trvale umístěno na náměstí, ulici, v parku, na veřejných cestách nebo na jiném veřejném prostranství; do autorského práva nezasahuje ani ten, kdo takto vyjádřené, zachycené nebo zaznamenané dílo dále užije. Podle rozsudku ze dne 9.4.2013 č.j. 8 A 112/2010 – 69 soud zjistil, že z fotografie předložené namítajícím vyplývá, že budova P. mlýna se nenachází v uzavřeném prostoru tak, že by nebyla viditelná z veřejné cesty. To je ostatně zřejmé i leteckého snímku předmětného mlýna dostupného na www.mapy.cz. Na tuto budovu tedy dopadá ustanovení § 33 odst. 1 autorského zákona, což znamená, že J. V. byl v rámci bezúplatné zákonné licence oprávněn zaznamenat kresbou podobu Sedlčanského (P.) mlýna a takto zachycené dílo dále užít k označení jím vyráběných výrobků, aniž by tím jakkoliv zasáhl do autorského práva k tomuto architektonickému dílu.

V rozsudku ze dne 9.4.2013 č.j. 8 A 112/2010 – 69 zdejší soud dospěl rovněž k závěru, že žalobce Ing. J. P., což je jeden ze spoluvlastníků předmětného mlýna, neprokázal, že by mu náležela

práva k uvedenému autorskému dílu. Autorská práva k architektonickému dílu náležejí primárně jeho autorovi, tj. architektovi. Podle § 27 autorského zákona trvají majetková práva k autorskému dílu po dobu autorova života a 70 let po jeho smrti. Ing. J. P. ani v námitkách, ani v žalobě neuvedl jméno architekta, který předmětné dílo vytvořil, ani to, zda tento architekt dosud žije či zda již zemřel, případně kdy k tomu došlo. Nebylo tedy ani možné určit, zda majetková práva k autorskému dílu stále trvají či zda již zanikla a jedná se o dílo volné ve smyslu § 28 autorského zákona. Soud pro úplnost dodává, že ani v nyní projednávané věci žalobce neprokázal, že práva k uvedenému autorskému (architektonickému) dílu náleží spoluvlastníkům této nemovitosti.

Výše uvedené závěry plně prokazují nedůvodnost žalobní námitky, že J. V. nebyl oprávněn užívat vyobrazení budovy Sedlčanského (P.) mlýna k označování svých výrobků, protože k tomu neměl souhlas pronajímatelů této nemovitosti. J.V. tak mohl činit v rámci bezúplatné zákonné licence i bez souhlasu pronajímatelů – spoluvlastníků mlýna, a to jak během období, kdy byl nájemcem předmětného mlýna, tak i po skončení tohoto nájemního vztahu. Z tohoto pohledu nelze než přisvědčit závěru žalovaného, že existence či neexistence souhlasu (pronajímatelů mlýna) s užíváním vyobrazení budovy Sedlčanského mlýna na výrobcích namítajícího je pro rozhodnutí v dané věci nepodstatná.

Bezúplatná zákonná licence k využití kresby zachycující podobu architektonického autorského díla (zde budovy Sedlčanského/P. mlýna) umístěného na veřejném prostranství není nikterak podmíněna existencí nájemního vztahu k této budově, s nájmem vůbec nesouvisí, a proto skončení nájmu předmětného mlýna v důsledku uplynutí sjednané doby nájmu nemohlo mít za následek zánik práva J. V. namítané označení nadále užívat k označování svých výrobků.

Samotný fakt, že v brzké době mělo dojít ke skončení nájemního vztahu, ani vědomí toho, že Ing. J. P., popř. žalobce, hodlá po skončení nájemního vztahu v daném mlýně též provozovat mlynářskou činnost, neprokazuje absenci dobré víry J. V. při podání námitek proti žalobcem přihlašovanému označení do rejstříku ochranných známek, jak tvrdí žalobce. Vzhledem k tomu, že J. V. užíval namítané nezapsané označení obsahující mj. schematické zobrazení budovy Sedlčanského (P.) mlýna k označování svých výrobků po řadu let, a to nikoliv jen v dané lokalitě (žalovaný shledal, že toto označení nemělo jen místní dosah), je zcela logické, že se námitkami snažil zabránit tomu, aby žalobce uspěl s přihláškou podobné ochranné známky, která měla být zapsána mj. též pro shodné či podobné výrobky třídy 30 mezinárodního třídění výrobků a služeb. Navíc, jak již bylo soudem konstatováno shora, dobrá víra namítajícího vůbec není zákonným hlediskem pro posouzení důvodnosti námitek podaných podle § 7 odst. 1 písm. g/ ZOZ.

Z výše uvedeného plyne, že J.V. byl oprávněným uživatelem namítaného nezapsaného označení, které kromě slovního prvku „SEDLČANSKÁ MOUKA“ obsahuje též schématické znázornění budovy Sedlčanského (P.) mlýna. Právo k tomuto označení, které nemá jen místní dosah, J.V. prokazatelně vzniklo přede dnem podání přihlášky napadené ochranné známky (31.10.2007), o čemž mj. svědčí dlouhodobé užívání tohoto označení jmenovaným před uvedeným datem. Uplynutím sjednané doby nájmu Sedlčanského (P.) mlýna právo J. V. užívat toto nezapsané označení k označování svých výrobků nezaniklo, neboť toto právo není nikterak spjato s existencí nájemního vztahu. Právě v přesvědčení, že právo J. V. užívat vyobrazení budovy Sedlčanského (P.) mlýna k označování svých výrobků je stejně jako právo nájmu předmětného mlýna odvozeno od práva spoluvlastníků této nemovitosti a je na něm závislé, tkví zásadní omyl žalobce. Jeho námitka, že žalovaný pochybil ve svém závěru, že namítajícímu svědčí právo k namítanému nezapsanému označení, které obsahuje vyobrazení Sedlčanského/P. mlýna, přestože namítající neprokázal souhlas vlastníka s takovým užíváním věci a tím ani právo užívat takové vyobrazení, je z výše popsanych důvodů neopodstatněná.

Zákonným hlediskem pro posouzení důvodnosti námitek podaných podle § 7 odst. 1 písm. g/ ZOZ není ani žalobcem tvrzená klamavost užívání namítaného nezapsaného označení namítajícím. Žalobce je toho názoru, že v době rozhodování žalovaného o námitkách bylo užívání nezapsaného označení obsahujícího kresbu budovy Sedlčanského (P.) mlýna namítajícím klamavé, protože se jednalo o nepravdivé označení původu jeho výrobků (místa výroby). K této žalobní argumentaci soud uvádí, že schématické zobrazení budovy Sedlčanského (P.) mlýna v namítaném nezapsaném označení nelze považovat za údaj o původu výrobku, tj. za údaj o konkrétním místě, kde byly vyrobeny výrobky nesoucí toto označení. Žalobce zřejmě předpokládá, že budova Sedlčanského (P.) mlýna je natolik slavná a známá, že každý spotřebitel, který se s jejím schématickým zobrazením obsaženým v namítaném označení setká, ji na něm ihned rozpozná a bude předpokládat, že výrobek nesoucí toto označení byl vyroben právě a pouze v této budově. Soud však toto žalobcovo přesvědčení nesdílí, neboť má za to, že budova Sedlčanského (P.) mlýna je známá pouze místním (žalobce ničím neprokázal opak). Z pohledu § 7 odst. 1 písm. g/ ZOZ je podstatné, že namítané nezapsané označení je označením, které nemá jen místní dosah. Jiní než místní spotřebitelé si namítané označení rozhodně nespojí s konkrétní budovou a zmíněné vyobrazení budou považovat toliko za schématické znázornění nějaké budovy, nejspíše budovy (nějakého) mlýna. Rozhodně však nebudou předpokládat, že daný výrobek byl nutně vyroben právě v Sedlčanském (P.) mlýně, protože tuto budovu s největší pravděpodobností vůbec neznají. Z téhož důvodu nebude vůči spotřebitelům klamavé ani užívání téhož nezapsaného označení pro výrobky namítajícího, které nejsou vyráběny v Sedlčanském (P.) mlýně.

Neobstojí ani námitka vytykající žalovanému, že při rozhodování v dané věci nepřipustně překročil rámec uplatněných námitek a v rozporu s dispozitivní zásadou ovládající námitkové řízení sám dovodil existenci nezapsaného kombinovaného označení, jehož podobu a provedení sám určil z důkazů předložených namítajícím. Není totiž pravdou, že namítající J. V. brojil svými námitkami proti zápisu žalobcem přihlašovaného označení do rejstříku ochranných známek pouze z toho důvodu, že přihlašované označení obsahuje tentýž slovní prvek „Sedlčanská mouka“, který je obsažen v jím užívaném nezapsaném označení. J. V. v námitkách ze dne 22.1.2008 mj. opakovaně namítl, že přihlašované označení „Sedlčanská mouka“ sp. zn. 453288 je *totožné* s jím užívaným nezapsaným označením „Sedlčanská mouka“. Vzhledem k tomu, že přihlašované označení není tvořeno pouze zmíněným slovním prvkem, ale též prvkem obrazovým (vyobrazením budovy Sedlčanského/P. mlýna) a stejně tak je tomu u namítaného nezapsaného označení, žalovaný správně vycházel z toho, že namítající přihlašovanému označení vytyká celkovou shodu s jím užívaným nezapsaným označením, tj. shodu ve všech prvcích, které přihlašované označení obsahuje - v prvku slovním i v prvku obrazovém. Uvedené platí tím spíše, že namítající nikde v námitkách neuvedl, že by namítal pouze shodnost slovních prvků obou označení. Pokud se tedy žalovaný při svém rozhodování zabýval též shodností či podobností zmíněného obrazového prvku obsaženého v obou porovnávaných označeních, nepřekročil rámec uplatněných námitek ani rámec přípustného správního uvážení, jak nedůvodně namítl žalobce.

Námítky podané týměž namítajícím v řízení vedeném pod sp. zn. O-453289 směřovaly proti zcela odlišnému přihlášenému označení a byly učiněny v rámci jiného, samostatného řízení. Z jejich obsahu proto nelze dovozovat rozsah námitek uplatněných namítajícím v nyní projednávané věci.

Opodstatněné nejsou ani žalobní námítky směřující proti závěru žalovaného o podobnosti porovnávaných označení. Žalobce sám přisvědčuje žalovanému v tom, že pro posouzení podobnosti přihlašovaného označení s namítaným nezapsaným označením je nerozhodná jejich shoda ve slovním prvku ve znění „Sedlčanská mouka“, protože toto slovní spojení je zcela nedistinktivní. Správní orgán I. stupně to ve svém rozhodnutí pregnantně vyjádřil slovy: „...*samotné slovní spojení „Sedlčanská mouka“ či „SEDLČANSKÁ MOUKA“ nemá ve vztahu k výrobkům, které Úřad shora označil za shodné a podobné, žádnou rozlišovací způsobilost. Je to proto, že slovo „Sedlčanská“ je jen místopisným prvkem a slovo „mouka“ označením druhu mlynářského výrobku. Z toho vyplývá,*

že i když napadené označení obsahuje shodné slovní prvky „Sedlčanská mouka“, je tato skutečnost nerozhodná, neboť pouhé spojení slova „mouka“ s tímto místopisným prvkem může být běžně užíváno i více subjekty, a to jak výrobci, tak i obchodníky z velkoobchodu či maloobchodu. U označení obsahujících toto slovní spojení jsou tak k rozlišení původu předmětných výrobků nutné jejich doplňující slovní, grafické nebo obrazové prvky.“

Vzhledem k naprosté nedistinktivitě shodného slovního prvku porovnávaných označení žalovaný právem označil za nerozhodné fonetické a sémantické hledisko těchto slovních prvků.

Přihlašované označení je kromě výše uvedeného zcela nedistinktivního slovního prvku ve znění „Sedlčanská mouka“ tvořeno navíc pouze obrazovým prvkem spočívajícím ve vyobrazení budovy Sedlčanského (P.) mlýna. Protože tentýž obrazový prvek, byť v mírně odlišném provedení, obsahuje i namítané nezapsané označení užívané J.V., žalovaný správně dovodil, že přihlašované (napadené) označení je v podstatě zcela obsaženo v kombinovaném označení, jehož držitelem (uživatelé) je namítající. Ani žalobce ostatně nezpochybňuje, že namítajícím užívané označení obsahuje oba dva zmíněné prvky, tj. slovní prvek ve znění „Sedlčanská mouka“ a obrazový prvek spočívající ve vyobrazení budovy Sedlčanského (P.) mlýna.

Soud musel přisvědčit též závěru žalovaného, že přihlašované označení je vzhledem ke grafickému ztvárnění jeho obrazového prvku *podobné* namítanému nezapsanému označení. Žalobce sám uznává, že obrazový prvek namítaného nezapsaného označení představuje vyobrazení budovy Sedlčanského (P.) mlýna, stejně jako je tomu v případě obrazového prvku jím přihlašovaného označení. Na obou dvou vyobrazeních je nepochybně schématicky zachycena tatáž stavba, která je tvořena vyšší levou budovou obdélníkového tvaru a nižší pravou budovou čtvercového tvaru (při pohledu zepředu). Levá vyšší budova je členěna horizontálně na dvě části – širší spodní část, která působí mohutněji, a užší horní část. Tato levá budova je zároveň vertikálně výrazně členěna na tři díly, a to jak ve spodní, tak v horní části, přičemž v prostředním dílu spodní (širší) části jsou tmavě naznačena výrazná okna obdélníkového tvaru. Před touto levou budovou stojí nižší přístavek, který svou výškou nedosahuje ani k tmavě naznačeným oknům v prostředním dílu spodní (širší) části budovy. Pravá nižší budova má výrazný komín a je rovněž vertikálně výrazně členěna na několik dílů, přičemž v každém dílu jsou tmavě naznačena okna obdélníkového tvaru.

Grafické ztvárnění budovy Sedlčanského (P.) mlýna v porovnávaných označeních v žádném případě není *výrazně odlišné*, jak tvrdí žalobce. Drobné rozdíly ve vyobrazení téže budovy, na které žalobce poukazuje (naznačení prostorového dojmu obrazového prvku přihlašovaného označení částečným zobrazením bočních stěn budov oproti čelnímu zobrazení budov u namítaného označení, odlišné barevné řešení aj.) nemohou nic změnit na tom, že obrazové prvky v obou označeních jako celek působí velmi podobným dojmem.

Skutečnost, že na důkazech (papírové obaly spotřebitelského balení mouky) předložených namítajícím k prokázání užívání namítaného označení jsou kromě nápisu „Sedlčanská mouka“ a schématického vyobrazení budovy Sedlčanského (P.) mlýna ještě další prvky, je pro posouzení podobnosti porovnávaných označení bezpředmětná. Jak již bylo konstatováno shora, přihlašované označení je kromě nedistinktivního slovního prvku ve znění „Sedlčanská mouka“ tvořeno navíc pouze obrazovým prvkem spočívajícím ve vyobrazení budovy Sedlčanského (P.) mlýna. Žalovaný proto nepochybil, když se při posouzení podobnosti porovnávaných označení zabýval pouze těmito prvky, neboť žádné jiné prvky (slovní, grafické, obrazové), jimiž by se mohlo odlišovat od namítaného nezapsaného označení, přihlašované označení neobsahuje. Tvzení žalobce, že obrazový prvek (budovy) mlýna v namítaném označení barevně splývá s dalšími grafickými prvky, neodpovídá skutečnosti, neboť uvedený obrazový prvek je na předložených důkazech (papírových obalech spotřebitelského balení mouky) umístěn zcela samostatně nad slovním prvkem „SEDLČANSKÁ MOUKA“ a žádné jiné prvky, se kterými by mohl splývat, do něj nezasahují.

Tvrzení žalobce, že rozlišovací způsobilost nemůže být v daném případě založena nedistinktivními prvky, ale pouze celkovým grafickým ztvárněním posuzovaného označení, lze sice přisvědčit, toto tvrzení je však obecné a na jeho základě nelze učinit žádný závěr o (ne)podobnosti porovnávaných označení. Žalobcem deklarované přesvědčení, že samotné využití motivu budovy Sedlčanského/P. mlýna společně se slovními prvky „SEDLČANSKÁ MOUKA" bez zohlednění konkrétního grafického ztvárnění nemá potřebnou rozlišovací způsobilost pro sedlčanskou mouku a podobné výrobky a může být užíváno jen jako označení původu výrobků (místa výroby), nikoliv jako ochranná známka plnící funkci identifikace osoby výrobce/dodavatele, nelze akceptovat, protože samo postrádá jakékoliv zohlednění grafického ztvárnění obrazového prvku obsaženého v porovnávaných označeních. Nelze pochybovat o tom, že schématické vyobrazení budovy Sedlčanského (P.) mlýna v namítaném označení je konkrétním způsobem graficky ztvárněno a totéž platí i pro žalobcem přihlašované označení, jehož obrazový prvek je rovněž ztvárněn konkrétním způsobem. Žalobce jistě nepochybuje o tom, že jím přihlášené označení je způsobilé plnit funkci ochranné známky sloužící k rozlišení jeho výrobků a služeb od výrobků a služeb jiných subjektů (v opačném případě by toto označení nepřihlašoval k zápisu do rejstříku ochranných známek). Vzhledem k tomu, že namítané nezapsané označení je tvořeno shodným nedistinktivním slovním prvkem a velmi podobným obrazovým prvkem jako přihlašované označení, se soudu jeví žalobcovo tvrzení o nedostatku rozlišovací způsobilosti namítaného nezapsaného označení jako krajně nepřesvědčivé. K tvrzení žalobce, že využití motivu Sedlčanského (P.) mlýna může sloužit jen jako označení původu výrobků (místa výroby), soud považuje za vhodné zopakovat, že u jiných než místních spotřebitelů nelze předpokládat znalost vzhledu budovy Sedlčanského (P.) mlýna, takže jeho vyobrazení na výrobku budou považovat toliko za schématické znázornění nějaké budovy, s ohledem na druh výrobku nejspíše budovy (nějakého) mlýna. Rozhodně však nebudou předpokládat, že daný výrobek byl nutně vyroben právě v Sedlčanském (P.) mlýně, protože tuto budovu s největší pravděpodobností vůbec neznají. Danému prvku (motivů mlýna) proto nelze přiznat vypovídací schopnost o konkrétním místě výroby.

Žalobce má jistě pravdu v tom, že vedle sebe může existovat více kombinovaných označení obsahujících motiv Sedlčanského (P.) mlýna, *pokud se budou lišit celkovým grafickým ztvárněním*. Jím přihlašované označení se však, pokud jde o obrazové ztvárnění budovy Sedlčanského (P.) mlýna, od namítaného označení liší jen v nepodstatných detailech, takže obě označení jsou si v tomto směru podobná. Žalovaný proto právem dovodil, že stejné a podobné výrobky (žalobce) označené napadeným označením by spotřebitelská veřejnost mohla považovat za výrobky pocházející od namítajícího, neboť vyobrazení Sedlčanského (P.) mlýna spolu se slovním prvkem „SEDLČANSKÁ MOUKA" dlouhodobě zná právě ve spojení s namítajícím, resp. s jeho výrobky. To, že místní spotřebitelská veřejnost si dokáže spojit budovu Sedlčanského mlýna se jménem P., na správnosti tohoto závěru nic nemění; navíc lze důvodně předpokládat, že této části spotřebitelské veřejnosti bude známo i to, že v budově tohoto mlýna dlouhodobě provozoval podnikatelskou činnost právě namítající.

Důvodná není ani námitka, v níž žalobce poukazuje na rozpor mezi postupem žalovaného v nyní projednávané věci a jeho postupem ve věci sp. zn. 0-455850, ve které bylo rozhodováno o námitkách žalobce proti přihlášce ochranné známky J. V. Jak žalovaný přiléhavě konstatoval ve vyjádření k žalobě, předmětem řízení ve věci sp. zn. 0-455850 nebylo posouzení podobnosti přihlašovaného označení s jinou ochrannou známkou či označením, ale posouzení toho, zda přihlašované označení, resp. jeho obrazový prvek nepřipustně zasahuje do práv k autorskému (architektonickému) dílu - budově Sedlčanského (P.) mlýna - ve smyslu § 7 odst. 1 písm. i) ZOZ. Již s ohledem na zásadní rozdílnost předmětu obou řízení nemůže žalobce uspět s námitkou vytýkající žalovanému nepředvídatelnost jeho rozhodnutí v důsledku porušení povinnosti zakotvené v § 2 odst. 4 správního řádu, to jest povinnosti postupovat tak, aby při rozhodování *skutkově shodných nebo podobných případů* nevznikaly nedůvodné rozdíly.

Lze shrnout, že J.V. před podáním přihlášky napadeného označení nikoliv jen v místním dosahu užíval namítané nezapsané kombinované označení obsahující mj. vyobrazení Sedlčanského (P.) mlýna k označování jím produkovaných výrobků. Že měl právo tak činit bez souhlasu vlastníků mlýna, a to i po zániku jeho nájemního vztahu k předmětnému mlýnu, bylo již soudem zdůvodněno shora. Zákon o ochranných známkách v takovém případě v ustanovení § 7 odst. 1 písm. g/ přiznává J. V. právo bránit se námitkami proti tomu, aby do rejstříku ochranných známek bylo pro shodné nebo podobné výrobky nebo služby (ať již na návrh vlastníka dané nemovitosti či kohokoliv jiného) zapsáno označení, které je podobné jím užívanému nezapsanému označení. V souzené věci soudu nezbylo než přisvědčit závěru žalovaného, že žalobcem přihlašované označení je skutečně podobné namítanému nezapsanému označení. Žalovaný proto postupoval v souladu se zákonem, když námitkám J. V. podaným podle § 7 odst. 1 písm. g/ ZOZ zčásti vyhověl a přihlášku napadené ochranné známky zamítl pro některé kolidující výrobky třídy 30 mezinárodního třídění výrobků a služeb.

Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl. Za splnění podmínek zakotvených v ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. soud o věci samé rozhodl bez nařízení jednání (žalobce ani žalovaný nevyjádřili do dvou týdnů od doručení výzvy soudu svůj nesouhlas s takovým projednáním věci).

Protože žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady v řízení nevznikly, soud ve druhém výroku rozsudku v souladu s 60 odst. 1 s.ř.s. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Osobě zúčastněné na řízení soud neuložil žádnou povinnost a neshledal ani důvody hodné zvláštního zřetele, pro které by jí mohl přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. Proto ve třetím výroku tohoto rozsudku v souladu s § 60 odst. 5 s.ř.s. rozhodl, že osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

V Praze dne 27. února 2014

JUDr. Ivanka Havlíková v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Markéta Matznerová, DiS.